

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Dotazník pro studenty UK FTVS

Dobrý den,

jsem studentem 3. ročníku managementu TVS a v rámci mé bakalářské práce ohledně šipek bych vás poprosil o vyplnění krátkého dotazníku. Dotazník je anonymní.

Děkuji

Filip Chládek

1. Jaké je vaše pohlaví?

.....

2. Jaký je váš studijní obor?

.....

3. V jakém jste ročníku?

.....

4. Hráli jste někdy šipky?

a) ANO b) NE

5. Co pro vás šipky představují?

a) Profesionální sport b) druh zábavy c) jiné.....

6. Bylo by pro vás lákavé zúčastnit se nějakého amatérského turnaje?

a) ANO b) NE

7. Co vás napadne při vyslovení slova „šipky“? (zakroužkujte jednu možnost)

a) skvělá atmosféra b) „hospodský sport“ c) profesionální sport d) druh
zábavy

8. Setkali jste se se šipkami osobně? (TV, živě, internet) Pokud ano, tak kde?

a) ANO..... b) NE

9. Šipky se pravidelně vysílají u nás i v TV. Víte na jakém českém televizním kanále?

.....

10. Viděli jste už nějaký šipkařské utkání?

- a) ANO b) NE
11. Víte něco o prof. šípkách? (pravidla, hráči, diváci)? Pokud ano, kde jste tyto informace získali?
a) ANO..... b) NE
12. Ve kterých zemích jsou podle vás šípky jako sport populární?
.....
13. Znáte nějakého profesionálního šipkaře?
.....
14. Víte, jaká událost letos v lednu výrazně ovlivnila české šípky?
.....
15. Slyšeli jste o těchto turnajích pořádaných v ČR? (více možností k odpovědi)
a) turnaje PDC b) exhibice v Praze c) české oblastní turnaje d) ne, neslyšel/a jsem
16. Zúčastnili byste se některého turnaje jako divák? Pokud ne, proč?
a) ANO b) NE.....
17. Znáte nějakého českého šipkaře?
.....
18. Co by podle vás pomohlo šípkám jako sportu k lepšímu rozvoji v ČR?
.....

Příloha 2 – Rozhovor s Odborníkem 1

Dobrý den, jednoduchá otázka na začátek. Jak se z vás stal „caller“ v šípkách?

Čistě náhodou. Byl to obyčejný oblastní turnaj, kde bylo i pódium a vše okolo. A nedorazil hlasatel. Já jsem zrovna hrál, nicméně když jsem dohrál, tak jsem vypomohl. Tak nějak jsem se k tomu dostal. Abych byl upřímný, tehdy jsem si to opravdu moc užil. Poté, co znovu hlasatel nedorazil na další turnaj u nás doma, jsem se stal jedním z místních hlasatelů. V roce 1996, dokonce i předtím v letech 1993-94 mě PDC kontaktovala, zda bych nebyl jejich rezervní rozhodčí. Oni měli v té době dva rozhodčí, Bruce Spendleyho a Freddyho Wiliamse. Řekl jsem si, chtěl bych vůbec být rezervním rozhodčím? S ohledem na daný čas, pokud se dělalo něco mimo BDO systém, mohlo to dělat velké problémy, nemohl bych třeba zde hrát šípky. Takže to pro mě bylo velké rozhodování, nakonec jsem to chtěl zkusit. V roce 1996 jsem zavítal na „World

Matchplay“ do Blackpoolu, myslím, že jsem měl první dva nedělní zápasy. Když jsem odcházel z pódia, narazil jsem na Tommyho Coxe, ředitele turnaje, který nás bohužel minulý rok nadobro opustil. Vzal si mě k sobě do kanceláře a řekl mi, že PDC nemá rezervního rozhodčího. V duchu jsem si říkal: „To snad ne, to se mi asi nepovedlo.“ A on mi řekl: „Ale ne, máme tři rozhodčí, vítám tě v PDC!“ Takže takhle to bylo, čistě náhodou.

Vybavíte si váš první zápas? Jaké to bylo? Změnila se nějak atmosféra během vaší kariéry?

Dobrá otázka. Ano, pamatuji. První zápas pro mě na mistrovství světa byl mezi Davem Askewem a Mickem Manningem, byl to ročník 1996/1997. V Circus Tavern to je dost malé, jako někde na diskotéce, je zde nízký strop, všichni jsou si k sobě blízko, jako třeba my dva teď. Mezi diváky a pódiem nebyl snad ani metr místa. Ale atmosféra byla i díky tomu výborná. Abych se přiznal, bušilo mi srdce o sto šest. Mohl jsem to slyšet ve svých uších, snažil jsem se prostě koncentrovat na svůj výkon. Nervózní jsem byl, to ano, zároveň jsem byl také ohromený tím vším kolem. Dávali to v televizi, fakt to bylo úžasné. A rozdíl oproti dnešku? Je to více „párty“ atmosféra. Dříve jsme museli fanoušky uklidňovat, když hráči zrovna házeli, dnes už to opravdu neříkáme. Když jdete nyní na šipky, a řeknete „ticho!“, no, moc nepochodíte. Nemůžete někoho jen tak uklidňovat. Což se mi líbí, myslím si, že je teď lepší atmosféra než kdysi.

Šipky se stávají čím dál tím více populární. Kde mají jako profesionální sport opravdový limit?

To nevím, kam až se může ten limit posunout? Krása, jak říkáš, spočívá v tom, jak se to neustále posouvá nahoru. Standard jde výš a výš. Teď se rozjíždí asijská tour. Jedu do Asie, před týdnem jsem se vrátil z Tchaj-wanu. Jejich tour dělám celou. A ten standard v Asii je takový, jaký PDC stanoval v těch začátcích. Ten standard se dostává čím dál tím výš a středem toho všeho je samotná PDC. Zatím na tom vrcholu ale nejsme. Stále existují rekordy, které se dají překonat. Některé jsme překonali, byl jsem u toho jak Michael Van Gerwen zahrál fantastických 17 perfektních šipek. Bylo to neskutečné, ale stále jsou tu rekordy k překonání, v budoucnu k tomu dojde. Často dochází k průměrům okolo 110-115, to se stane pravidelností. Stačí jen, když to bude předvádět daleko víc lidí.

Otázka trošku z jiné kategorie. Kolik dnů ročně trávíte na tour?

Řeknu ti to takhle. Teď je to můj šestý týden v řadě, kdy budu v jiné zemi, a příští týden letím do Španělska. Začal jsem doma v Anglii, druhý víkend jsem byl v Německu, třetí v Indii v Kalkatě, čtvrtý týden jsem byl v dánské Kodani, poté v Tchajvanu v Taipei a teď jsem zde v Praze a pak Španělsko. Ale to je dovolená, to je OK. Takže menší přestávka. Tento rok, říkám to z hlavy, jsem byl dvakrát na Filipínách, byl jsem v Japonsku, v korejském Soulu, v Austrálii, Maďarsku, Praha, samozřejmě v Německu, Nizozemsku a v Británii. V roce 2017 - to je odpověď na tvou otázku, jsem strávil 259 dní na hotelových pokojích. V loni toho bylo určitě víc a letos toho bude ještě víc. Sotva jsem tedy trávil nějaký čas doma. Ještě se chystám do Singapuru, dvakrát do Austrálie - v srpnu a v říjnu. Poté do Hongkongu, kde to vezmu na půli cesty přes Mexiko, k tomu ty všechny turnaje v Německu, Nizozemsku. Je to vše čím dál tím větší. Byl jsem teď v Indii poprvé, dělali jsme pro ně turnaj a bylo to úžasné. Prostě přijdou a povídají se o turnaji v Indii. Takže se šipky rozšiřují po celém světě. A ještě teď bude něco pro Čínu. Takže je to teď pro celé šipky docela náročné. Takže zpátky k otázce, skóre je stále tím limitem, ale zdaleka se nedotýkáme špičky ledovce.

Jdeme dále. Jak se podle Vás změnilo postoje hráčů vůči šipkám? Dnes je daleko více profesionálů, ve hře je daleko více peněz...

Když jsme tehdy začínali a ačkoliv jsme byli profesionální hráči, stále jsme byli spíše amatéři. Trochu jako olympionici, jelikož když se podíváte na dřívější Olympijské hry, všichni byli amatéři. Nemohl jsi být profesionálním sportovcem. Na začátku Olympijských her, lidé mohli být jen amatéři. Teď, když se podíváte na OH, všichni jsou profesionálové a vidíte i rozdíl v turnaji samotném. Nachází se na něm teď lidé, kteří jsou na světě nejlepší. Šipky jsou v tomto ohledu skoro stejné. Samozřejmě jistou roli hrají peníze, s respektem k PDC, neznám moc milionářů mezi šipkaři. Když se teď podíváte, šipky se stávají opravdovým sportem. Je to rozdíl oproti dřívějšku. Teď jsou šipkaři profesionálními sportovci, nedělají nic jiného, zakázali si ostatní věci. Někteří chodí jednou dvakrát týdně do práce, mohou podnikat. Ale na konci dne jsou profesionální šipkaři jen profesionálními šipkaři. To je rozdíl oproti začátku šipek.

Myslíte si, že jsou dnes nějaké rozdíly v samotné hře oproti dřívějšku?

Moc ne. Šipky jsou hra jeden na jednoho. Muž proti muži. Hlavně nemůžete hrát třeba defenzivně, musíte hrát ofenzivně, jinak to nejde. Nemůžete to udělat tak, že 60 ušetříte tady, pak dáte 100, 180. Musíte si pro tu výhru dojít, jelikož ten druhý by to mohl

udělat za vás. Nemůžete se schovávat, musíte si pro to jít až do konce. O tom vždy šipky byly. Je to jen zkrátka o tom vyhrát zápas, nic jiného v tom není. Takže když se na to podíváme takhle, nic extra se nezměnilo, někteří hráči hrají o dost rychle, někteří zas pomaleji. Odstranili jsme věci jako kouření, pití alkoholu, takové vyčištění. Celkově se ale ten obraz vylepšil, šipky jsou víc profesionálnější, hlavně díky PDC, je to prostě sport pro profesionály. K nějakým změnám sice došlo, ale ne k nějakým zásadnějším. Ve skutečnosti hrajete prostě sám za sebe proti někomu, a to se nikdy nezmění.

Je pravdou, že nyní je daleko více mladších hráčů na špičkové úrovni. Dříve tomu tak nebylo, že? Proč?

Dnes jsou na tom lépe než tehdy. Teď jsou daleko jiné podmínky. Mladí kluci se mohou dnes inspirovat u Leightona Benetta, úžasně hrajícího třináctiletého mladíka, který hraje na svůj věk opravdu neuvěřitelné šipky, již vyhrál juniorský titul mistra světa BDO, opravdu výborný kluk a špičkový šipkař. Dívá se do budoucna s tím, že si vydělá spoustu peněz, miliony dolarů. V mé době byl zavedený systém pro mladé hráče, hráli oblastní turnaje po celé Británii a musím říct, že někteří byli opravdu dobří. Ale rozdíl je v tom, že se v budoucnu neviděli jako profesionální šipkaři, šipky pro ně představovaly zábavu. Dnešní kluci chtějí být ale jen šipkaři profesionální, nechtějí dělat jinou práci. Jen zůstat doma a k tomu cestovat světem kvůli šipkám. Takže tu je opravdu velký rozdíl oproti dřívějšímu. Peníze hrají velkou roli. Je výhodou, že se tomu dnes můžete věnovat naplno a k tomu mít jen nějaké koníčky či jiné činnosti.

Poslední otázka trochu na odlehčení. V šipkařském prostředí jste velmi známý. Cítíte se jako celebrita?

Je to trochu jiné, ale jsem součástí divadla, části pódia. Takže ano, v šipkách mohu být jako celebrita. Jsem známý mezi fanoušky, znám se dost s hráči i s lidmi, co se pohybují v blízkém kruhu našeho sportu. Může za to hodně můj hlas, takže ano, asi jsem trochu jako celebrita.

Příloha 3 – Rozhovor s Odborníkem 2

Dobry den. Na začátek jednoduchý dotaz. Popište, jak jste se dostal k moderování šipek?

Předseda PDC Barry Hearn mě oslovil, zda bych mohl jednu akci odmoderovat, a tak jsem tedy učinil. Nebylo to ale moc úspěšné, vyskytlo se zde několik problémů.

Když totiž pracujete u boxu, kde je hodně problémů, tak si myslím, že mi to v tomto případě pomohlo. Takže pro mě to byl večer jako každý jiný, avšak ostatním se zdál jako nevydařený. A myslím si, že jsem se s tím vypořádal docela dobře. Začalo to tedy přesunem k profesionálním šipkám v různých směrech. Šipky potřebovaly nějakou jiskru, impulz. Měl jsem štěstí, protože to bylo právě něco pro mě. Takže mi Barry nabídl práci nastálo, stejně jako dalším lidem, aby zlepšil věc, která již doposud byla brána za něco velkého. Chtěl to posunout ještě na větší úroveň, udělat další krok. A tak jsem skončil u moderování šipek.

Pamatujete si vůbec na svůj první zápas? Jaké to bylo?

První můj zápas? Ano, byl to zápas mezi Andy Fordhamem a Philem Taylorem. Oba v tu dobu byli top hráči, byl to zápas na „ostří nože“ a bohužel nám to pískal jeden velmi špatný rozhodčí. (pozn. Russ Bray, vedle se směje)

Dá se říct, že u šipek je atmosféra velmi specifická. Změnila se podle Vás nějak během posledních let?

Atmosféra se změnila. Ano, vždycky tu byla, ono skvělou atmosféru můžete mít klidně i v 50 lidech, ale opravdu, vždy tu nějaká byla. Ale problém je, že už to není tak osobní. 20000 lidí nebo i 10000 lidí už nemůže ukázat takový zápal, to není ono. Když jsi v místnosti s 50 lidmi, je tu šance, že si podáte ruku, popovídáte, jak to bylo skvělé atd. Ve velké aréně to už je velmi složité. Ale vždy doufám, že každý odejde spokojený.

Musíte komunikovat s lidmi, nějak je nabudit, nachystat na zápas. Jak náročná je tedy komunikace s publikem? Máte nějaké tipy, triky?

Myslím si, že každý kdo přijde, tak jde na celou akci, ne jenom na mě. Celá show není o mně, ale o šipkách. Takže ne. Jestli chtějí přijít a vidět mé představení, dobrá, to je jejich věc. Když ale pracuji v šipkařském prostředí, snažím se soustředit, na co se publikum přišlo podívat a já to nejsem. Mám opravdu malý prostor něco udělat, minuty, občas ani to ne. Když mívám čas, mohu si připravit nějakou srandu, něco zajímavého pro fanoušky. Oni na to ale stejně nepřišli, přišli na šipky, aby se podívali na ty nejlepší šipkaře. Lidé nechodí na vystoupení kouzelníka, aby viděli někoho malovat, chápete. Když přijdou na šipky, chtějí je vidět ihned. Zkrátka tu není čas na žádné prodlužování. A nějaké tipy? Asi žádné nemám, musíš okamžitě předvést, za co si zákazník zaplatil. Platí si za pobavení, dlužíme jim to, chováme k nim respekt,

jestli to tak není, není možné to dělat! Oni jsou zákazníci. Občas televizní stanice zapomene na fakt, že zákazník je ten nejdůležitější. Fanoušek je ta nejdůležitější osoba, protože bez něj by to nešlo, opravdu ne. Můžete namítat spoustu věcí, bez terče to nejde, bez hráčů to nejde, tak to je. Ale věřte mi, zeptejte se hráče, jestli radši hraje před živým publikem nebo někde v zákulisí. Vyvolává to v lidech to nejlepší, občas i nejhorší.

Další otázka. Kolik dnů ročně strávíte na tour?

Moc ne. Protože nedělám tolik turnajů, které se nevysílají v televizi. Opravdu dělám jen turnaje, které běží v televizi. Takže je tato akce pro mě skvělá (PDC Prague), ačkoliv vysíláme živě, nevystupujeme živě před televizními diváky. Není zde totiž takových omezení, jakých bývá právě při televizních přenosech. Tolikrát musíte ve správný čas začít nebo tolikrát musíte udělat pauzu. Takže zde je to pro mě trochu odpočinkové. Dá se říct, že tato akce je pro mě jednoduchá. Nejsem tedy pryč tolikrát jako Russ, ale ano, cestuji s šipkami hodně. Kolik dní přesně, to asi dohromady nedám.

Párkrát jste moderoval šipkařské exhibice a turnaje v ČR. Jak se vám líbí české publikum? Dá se porovnávat s britským publikem?

Ne, bylo to úplně stejné, možná mírně lepší. Protože musíte pochopit, když cirkus přijíždí do města každý týden, lidé ihned vědí, jak to v cirkusu chodí. Když cirkus dorazí do města každý půl rok, lidé se na něj začínají těšit daleko více. Někdy je méně více. Vzpomínám si, že jsem mluvil s Russem ohledně českých šipek, jelikož jsme už tu dříve byli. Řekl jsem „Doufám, že to bude jako v Německu, Nizozemsku, v Belgii, že mají představu o tom, jak vypadá opravdová zábava. Nemusíš být expert, nemusíš být fanouškem určitého hráče, můžeš jen prostě jít, vytvořit a zažít tu opravdovou atmosféru“. A on mě ujistil, že by to mohlo být dobré. Což bylo. Na dvou akcích, kdy jsem tu byl, víte ještě, že jsem tu byl na akci od SAP (Prague Darts Slam). Vytvořili jsme akci, o níž jsem přesvědčený, že pomohla najít si cestu širší veřejnosti k šipkám. V SAPu vědí jak to dělat, jsou si vědomi toho, že tyto akce mají hlavně působit na širokou veřejnost, zejména na zúčastněné diváky. A v těchto výjimečných podmínkách to bylo úžasné. Pokud si totiž neužijete šipky ani jednou v životě, pak je s vámi něco špatně.

Příloha 4 – Rozhovor s Odborníkem 3

Vítám vás u rozhovoru. První otázka je zcela jednoduchá. Jak jste se vůbec k šipkám dostal?

Někdy v 90. letech si soused na zahradě pověsil terč na strom a házel na něj. Mně se to docela líbilo, tak mi řekl, jestli si nechci s ním zahrát. Tak jsem tam párkrát šel a docela to bylo dobrý, potom jel i na nějaký turnaj, vzal mě i sebou, bylo to tenkrát v Polabci u Poděbrad. Mě to na první pokus chytlo, do týdne jsem měl vlastní terč a šipky a od té doby je hraju, takže k šipkám mě dostal soused,

Jak dlouho se pohybujete v šipkařském prostředí a jaké funkce zde zastáváte?

Asi jako většina hráčů jsem začínal na softech, ale potom po přesunu do Prahy jsem objevil steely no a začal jsem se trochu pohybovat mezi pořadateli turnajů. Potom jsem dlouho dobu, asi 10-12 let, nevím teď přesně, byl místopředsedou České šipkové organizace, aktuálně žádnou funkci nezastávám, co se týče šipkového svazu.

Dále bych se Vás chtěl zeptat, jaká je hráčská základna v ČR? V porovnání se zeměmi „podobné“ výkonnosti, např. Rakouskem, Polskem atd.

Hráčská základna, no to není otázka přesně na mě, mám pocit, že nějakých 10-11 tisíc hráčů, softy i steely dohromady, ale nedokážu to takhle přesně říct.

Co podle Vás chybí šipkám v ČR oproti ostatním zemím?

Šipkám v ČR oproti ostatním zemím chybí peníze, partneři. Hráče máme velmi šikovné, máme, řekl bych i dobrou propagaci, dokázali jsme sem dostat největší šipkové hvězdy, chybí ale peníze na to, aby se prostě hráči mohli připravovat, tak jak by bylo potřeba.

O šipkách je v poslední době víc a víc slyšet. Jak se rozrostl v poslední době zájem o šipky jako sport?

Díky televizním přenosům, a také velmi dlouhodobé práci České šipkové organizace, zájem o šipky roste a je to moc dobře. Ten nárůst nedokážu říct v procentech, ale jestliže dřív o šipkách věděli jenom aktivní hráči nebo i rodiny, tak teď se dá říct, že máme opravdu i pouze fanouškovskou základnu, takže lidé, kteří koukají na televizní přenosy a chodí se dívat na velké šipky a sami je přitom nehrají.

Přenosy z šipkových zápasů a turnajů můžeme již delší dobu sledovat na televizní stanici Nova Sport. Jaký podíl vysílání šipek na Nova Sport k většímu zájmu o tento sport?

Podíl Nova Sport na tom větším zájmu o šipky je obrovský, protože samozřejmě je to sportovní televize, na kterou se dívá strašná spousta lidí, kteří by se k šipkám jinak nedostali, ale protože šipky jsou skvělý sport a to i televizní, jsou velmi dynamické a živé, tak si myslím, že Nova tomu přispěla velmi výrazně.

Přejdeme k asi největšímu českému šipkařskému úspěchu. Karel Sedláček letos v lednu získal PDC Pro Tour kartu. Jak moc tato skutečnost pomůže českým šipkám?

To, že Karel získal v lednu PDC Tour Card je úžasná věc a pomůže českým šipkám tak že uvidí, že to jde. Že se prostě hráč i tady od nás dokázal dostat mezi ty nejlepší, a když se to povedlo Karlovi, tak to bude chtít dokázat i víc hráčů, což by bylo samozřejmě skvělé.

Je v silách některých dalších českých šipkařů získat Pro Tour karty? Může se naše šipkařská scéna přiblížit v blízkých letech k té světové?

Ano, je v silách dalších českých šipkařů získat Tour Card. Franta Humpola a Pavel Jirkal v minulosti byli hodně blízko, hráli finále Q-school. Myslím si, že jsou tam i další opravdu skvělí hráči jako třeba Adam Gawlas, Dan Barbořák, Ondra Kysilka a další a další, kteří prostě mají velkou šanci tu kartu získat. A jestli se může česká šipková scéna přiblížit té světové? Myslím si, že se už blíží docela výrazně. Ukazují to výsledky Karla na Tour a také loňská dvě finále Adama Gawlase na Mistrovství světa, jedno bylo do osmnácti let, druhé do třidvaceti let, takže určitě se té špičce blížíme.

Jak moc důležitý je pro české šipky fakt, že se zde v roce 2019 uspořádal první oficiální turnaj PDC?

To, že se loni uspořádal první PDC turnaj v Praze, je pro české šipky také velmi důležité, a to z několika důvodů. Jednak si víc hráčů mohlo tento turnaj zahrát, čtyři hráči si mohli zahrát European Tour, to nikdy v minulosti nebylo, takže pro hráče je to výborné z tohoto pohledu. Pro diváky je to fajn, že uvidí nebo můžou vidět soutěžní zápasy přímo naživo v Praze, nemusí jezdit nikam do zahraničí. Mají to v korunách, bez ubytování, je to prostě pro ně mnohem levnější a samozřejmě, že do budoucna je to obrovský přínos i pro šipky v tom, že doufám, že se objeví nějaký větší partner, který by chtěl spojit

své jméno se šípkami a potom by následoval obrovský „boom“ šipek. A samozřejmě ještě PDC vidělo, že tady u nás turnaje uspořádat umíme, takže si myslím, že i do budoucna se tenhle turnaj v Praze konat bude.

A turnaj by se zde měl konat i letos v říjnu. Jaké mohly být důvody návratu PDC do ČR a co to může znamenat pro české šipky?

PDC se do Čech vrací, protože vidí, že tady zájem o šipky je. Myslím, že dokážeme i tu akci docela dobře připravit, takže o ni nemají důvody se sem nevracet. Díky těm akcím, které jsme tady udělali, tak jsme vlastně pro ně takovou vstupní branou do východní Evropy a to je zase samozřejmě výborné, protože to může znamenat, že český turnaj bude pravidelným článkem termínové listiny.

Přejdeme k exhibicím. Letos v listopadu se uskutečnila na Královce další exhibice, tentokrát „Souboj legend“. Jak náročné byly přípravy a jak se akce vydařila?

Přípravy jsou vždycky stejné, velmi náročné, připravit takovou akci není úplně jednoduché. Člověk musí sehnat ty hráče, partnery, musíte sehnat i hrací místo, i když to u té Královky (pozn. hala Na Královce) bylo celkem jednodušší, také potřebujete sehnat diváky. Zkrátka to jednoduché úplně není, náročné to opravdu je, ale já jsem rád, že se to zase povedlo a že si to všichni diváci užili.

Šipky v ČR nabírají v poslední době na popularitě. Co by mohlo rozvoji šipek dále pomoci? Co byste konkrétně navrhli?

Už jsem to zmiňoval hodněkrát, pomohl by prostě nějaký partner, který by finančně pomohl. V tuhle chvíli, v téhle době, kdy jsou všichni zavření v karanténě myslím, že docela dost pomůže on-line Tipsport Premier League, protože vlastně nic jiného na sportovních televizích neběží a jsme jediný celý přímý přenos v celé České republice, který opravdu běží. Takže to pomůže určitě, protože na to koukají lidé, kteří by se na šipky jinak nekoukali, ale chtějí vidět živý sport. Já bych určitě chtěl, aby tato česká Premier League běžela i příští rok a i v dalších letech, už ne tímto systémem on-line, ale samozřejmě tím klasickým, to znamená na pódiu atd. Takže to bych určitě chtěl. Samozřejmě dalším mým cílem je dostat do Prahy, do Čech, turnaj kategorie Major.